

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 3 Ὀκτωβρίου.

Προχθές ἐφθάσεν ἐνταῦθα ἐκ Πόρου ὁ Γραμματεὺς Ἐπικρατείας Κύριος Σ. Τρικούτης μεθ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Γραμματείας.

Σήμερον δὲ πρὸ τοῦ γεύματος κατευδῶθη εἰς τὸν λιμένα μας ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Ἑλένη ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος. Μόλις ἀπέβη εἰς τὸ παράλιον τῆς πόλεως μετὰ τὰς συνήθεις στρατιωτικὰς τιμὰς, καὶ ὑπαντήθη αὐτῇ τῶν ἀρχιερέων, τοῦ κλήρου, τῶν προκρίτων καὶ πλήθους λαοῦ, ἡχοῦντων τῶν κωδωνοπλασίων. Ὁλη ἡ πόλις μας ἐπληρώθη χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἀπολαμβάνουσα πάλιν εἰς τὸν κόλπον τῆς μετὰ ζωντὰ δείγματα εὐγνωμοσύνης τοῦ ἡγετῆρος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐναποταμιεύονται αἱ μεγαλότητες τῆς πατρίδος ἐλπίδες. Ἡ ἀπὸ τοῦ παράλιον εἰς τὸν ἑσπέρου ἄνοδος τῆς Α. Ε. ὑπῆρξε τελετὴ δημόσιος. Ὁ Κυβερνήτης προσεπέμφθη ὡς κοινὸς πατήρ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἀνευφημοῦντος καὶ βοῶντος συνεχῶς μετὰ σέβας καὶ ἐκστασιασμοῦ, Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! Ζήτω ὁ Σωτήρ τῆς Ἑλλάδος!

Ὅλαι αἱ ἐνταῦθα διαμένονται ἀρχαὶ ἤλθον εὐθὺς εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κυβερνήτου, καὶ διὰ τὰ λάβωσι τὰς διαταγὰς τῆς Α. Ε.

Οἱ δὲ Ἐξοχώτατοι Πρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων λέγεται ὅτι μελετοῦν νὰ κάμουν σύντομόν τινα περιηγησὶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος.

Χθὲς ἤλθεν ἐνταῦθα καὶ ὁ Α' Στόλαρχος λόρδος Κοχλίνης ἐπὶ τοῦ ἀτμικινήτου Ἐρμού, καὶ σήμερον ἀναχωρεῖ. Ἀπὸ πολεμικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ἐλθὼν νεωστὶ εἰς τὸν Πόρον ἐκ τῶν παραλίων τῆς Μεσσηνίας βεβαιούμεθα ὅτι ὅλα τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια καὶ αἱ Πάτραι μετὰ τὸ καστελίον παρεδόθησαν ἀπὸ τοῦ Τούρκου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα. Ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐταῖς Τούρκων οἱ ἀναχωροῦν εἰς Αἴγυπτον, οἱ δὲ εἰς ἄλλα μέρη.

Ἀνεφορὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην περὶ τοῦ εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον εἰσπλῆ τοῦ κατ' ἐκείνα τὰ μέρη στολίσκου μας.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ Ἀκτιον ἀκρωτήριον στρατοπέδου, 21 Σεπτεμβρίου 1828.

Ἐξοχώτατε, Πρεσβυεύμαι νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσω πρὸς τὴν Α. Ε. τὴν ἀξιόλογον εἰδήσιν περὶ τοῦ εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον εἰσπλῆ τοῦ στολίσκου, τὸν ὁποῖον ἡ Υ. Ε. ἔθελεν ὑπὸ τὰς

διαταγὰς μου. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον ἔγεινε σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐναντίον τοῦ πυροβολισμοῦ ὅλων τῶν φρουρίων τοῦ Παντοκράτορος, τῆς Πρέβεζας καὶ τῆς Πούντας, καὶ ἐνὸς ἀκόμη ζωηροῦ τουφεκισμοῦ τῶν Τούρκων ἐκ τῆς πόλεως αὐτῆς τῆς Πρέβεζας. Ποτὲ ἄνθρωποι δὲν ἔγειναν ἄξιοι ἀνταμοιβῶν τῆς πατρίδος τῶν πλείτερον παρὰ τοὺς γενναίους ἀξιωματικούς καὶ ναύτας τοῦ στολίσκου τούτου, καταφρονήσαντας μύριοτρόπως τὸν θάνατον εἰς τὸ νὰ διαπεράσωσιν στενὸν, θεωρούμενον μέχρι τοῦ λαμπροῦ τούτου ἐπιχειρήματος ὡς ἀδιάβατον ἐξ αἰτίας τῶν πανταχόθεν φοβερῶν κανονοστασίων τῶν Τούρκων, καὶ τοῦ στομίου ὅσος τύσον στενοῦ, ὥστε αἱ βολαὶ τῶν τουφεκίων φθάνουν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου μέρους. Τὸ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς μου στρατεύμα τῆς ξηρᾶς εὐρίσκετο ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀκτίου παρὰ τὸ φρούριον Πούνταν διὰ νὰ συμπράξῃ ἐν καιρῷ χρείας μετὰ τῶν γενναίων συναδελφῶν μας τοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ εἰσπλῆ, καὶ διὰ νὰ ὑπερασπισθοῦν τὸ πλήρωμα, ἂν ποτε ἤθελε βυθισθῇ κἀνὲν πλοιάριον παρὰ τῶν ἐχθρικών κανονοστασίων. Τὸ ὥραϊον τοῦτο παρὰδειγμα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσιώσεως ἐδόθη κατεξαιρετικὸν ἀπὸ τοὺς πλοίαρχους τῶν μονοκανόνων Ἀνδρέαν Κωφὸν καὶ Ἀνδρέαν Τενεκὲν, καὶ ἀπὸ τοὺς πλοίαρχους τῶν μυσλικῶν Ἀναστάσιον Παρασκευᾶν, Θεόφιλον καὶ Θεοχάρην.

Δὲν θέλω λείπει νὰ δώσω πρὸς τὴν Υ. Ε. τὰς ἀκριβεῖς περιγραφὰς τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἕκαστος τῶν γενναίων τούτων εὐδοκίμησε· καὶ θέλω ἐπικαλεσθῇ σημεῖα τιμῆς καὶ εὐνοίας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοὺς γενναίους ἄνδρας, οἵτινες ἠδραγάθησαν εἰσβαλόντες εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι
Τῆς Υ. Ε.

Ὁ εὐπειθέστατος καὶ ταπεινὸς δούλος

Α. ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

Πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ πόλις τῆς Λεβαδίας ἐπολιτογράφησε τὸν Κόμητα Β. Α. Καποδίστριαν. Οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως ταύτης μᾶς διεύθυναν πρὸ τινων ἡμερῶν τὴν ἐξῆς πλήρη εὐγενῶν αἰσθημάτων ἀπάντησιν τοῦ πολιτογραφηθέντος, καὶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν σπεύδομεν νὰ τὴν καταχωρίσωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς Λεβαδίας καὶ λοιποὺς πολίτας.

Ἐὰν ἐν σιωπῇ μέχρι τῆς ὥρας ἐφύλαξα τὴν γενναίαν πρὸς ἐμὲ πρᾶξίν σας τῶν 30 Ἀπριλλίου, δι' ἧς μ' ἐπολιτογράφατε συμπατριώτην σας, μὴ τὸ ἔχγχε εἰς βάρος μου, διότι τὸ πολῦτιμον σημεῖόν τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης σας ἐκποτε βαθέως διεπέρασε τὴν καρδίαν μου, καὶ διηγεῖται εἰς αὐτὴν αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, τὰ ὅποια τώρα διὰ τῆς παρουσίας πρὸς ὑμᾶς, Κύριε, ἐκφράζω.

Εὐχομαι ὑμῖν, ἐντίμοις πολίταις τῆς Λεβαδίας, ἐντὸς

ολίγου ἐν τῇ γῇ τῆς γεννήσεώς σας νὰ συνευρεθῆτε, καὶ διὰ τοῦ ἐνθέμου καὶ ἐναρέτου πατριωτισμοῦ σας ν' ἀνορθώσητε τὰ εἰς αὐτὴν πεπωκότα, καὶ εἰς τὸ ἐπίπικον τοῦτο ἔργον μείνατε βέβαιαι, ὅτι θέλετε μ' εὐρεῖ συνεργάτην σας προθύμων εἰς τὸ νὰ συνεισφέρω πρὸς αὐτὸ τὸ κατὰ τὴν ἀσθενὴ δύναμίν μου.

ὑπὸ τὸ λαμπρὸν φῶς τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων καὶ τῆς εὐταξίας νὰ ζήσητε ζωὴν εὐδαίμονα, καὶ νὰ χαρῶ καὶ ἐγὼ διὰ τὴν εὐτυχίαν σας.

Τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ συμπατριώτης σας

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΡΩΣΣΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Πράξεις κατέναντι τῆς Σούμλας,

15, 16 καὶ 17 Αὐγούστου.

Ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 13 κἀνὲν ἀξιοσημείωτον δὲν εἶχε συμβῆ ἔμπροσθεν τῆς Σούμλας.

Κατὰ τὰ δεξιὰ μας ὁ ἐχθρὸς κατάρθωσε, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Δόρυδον σφοδρὸν ἀνέμου, νὰ κινηθῇ ἀντωπαισθήτως πρὸς ἓνα τῶν χαρακωμάτων μας, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκυρίευσε σχεδὸν ἀναιμωτί. Παρευθὺς δ' ἔπειτα τὸ Ὀθωμανικὸν ἱππικὸν, βοηθούμενον ἀπὸ τινὰ τάγματα τακτικῶν πεζικῶν καὶ 8 ἔφιππα κανόνια, προσέβαλε τὸ ἐπόμενον χαρακωμα, ἐνῶ ἐν ἑτέρῳ ἱππικῶν σῶμα ἐζήτηε νὰ περιέλθῃ τὰ δεξιὰ μας. Ἀλλὰ τοῦτο ἀπεκρούσθη ἀπὸ τοὺς Κουάκους μας βοηθούμενους ἀπὸ τὴν μοῖραν τῶν ἐφίππων εὐζώνων.

Αἱ κατὰ τοῦ δευτέρου χαρακώματος μας ἀλλεπαλληλοὶ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ ἔλαβον τὴν αὐτὴν τύχην ἐξ αἰτίας τοῦ κατ' αὐτοῦ γενομένου πυροβολισμοῦ παρὰ τῶν πλησίων χαρακωμάτων, καθὼς καὶ παρὰ τοῦ 15^{ου} καὶ 16^{ου} συντάγματος τοῦ Γαμβόφ. Ἡ ἀφίξις ἐνὸς ἐφίππου πυροβολείου συνεβαλεν εἰς τὴν ὀπισθοδρομήσιν τῶν Τούρκων, οἵτινες καὶ ἐτράπησαν πάραντα. Ἐφυγον δὲ παραιτήσαντες τὸ ὄχύρωμα. εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον εἰσχωρήσει, καὶ εὗρον ἄσυλον εἰς τὰ τεῖχη τῆς Σούμλας. Μ' ὅλα ταῦτα εἶχον ἤδη κατορθώσει νὰ ἐμβάσουν εἰς αὐτὴν τὰ ὁποῖα εἶχον εὐρεῖ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄχύρωμα ἔξ κανόνια. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἡ ζημία μας λογίζεται εἰς 163 φονευμένους καὶ 424 πληγωμένους. Ἐκ τῶν πρώτων εἶναι καὶ ὁ στρατηγὸς Βαρὼν Βρέδης, διοικητὴς τῆς 3^{ης} μοίρας τοῦ 8^{ου} τμήματος. Ἐσφάγη εἰς τὸ ὄχύρωμα, τὸ ὁποῖον εἶχε πέσει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Τούρκων, θυμὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀμελείας τοῦ νὰ φυλάξῃ τὴν εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθεῖσαν τοποθεσίαν. Θλιβόμεθα δὲ καὶ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ γενναίου χιλιάρχου Ἐφφεμιέφ διοικητοῦ τοῦ 15^{ου} τῶν πεζῶν εὐζώνων, θανατωθέντος, καθ' ἣν ὥραν ἐφώρμει μετὰ τῶν στρατιωτῶν του διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ παρὰ τοῦ ἐχθροῦ κυριευμένον ὄχύρωμα.

Κατὰ τὴν δεξιάν μας πτέρυγα οἱ Τούρκοι προσέβαλον μὲ τὴν αὐτὴν ὁρμὴν τὸ ἀριστερὸν κέρας τοῦ 7^{ου} σώματος. Ὁ σκοπὸς των ἐφαίνεται ὅτι ἦτο νὰ κυριεύσῃ τὸ χωρίον

Μαράχ καὶ τὸ κινητὸν ὄχύρωμα [*], καθὼς καὶ τὸ νοσοκομεῖον πλησίον τοῦ μέρους τούτου δεμένον· ἀλλ' ὅλη των ἡ ἐρμ κατεδλήθη ἀπὸ τὴν ἀνδρίαν τῶν δύο ταγμάτων τοῦ Ὀκφ. Τὸ πρῶτον προσβλήθεν πολλάκις ἀπὸ ἐχθρὸν πελναριθμοτέρ. ἐζημιώθη μόνον περὶ τοὺς 300 εἰς φονευμένους καὶ πληγμένους. Καὶ ἐνταῦθα δὲ ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων κανόνιον, ἀφοῦ οἱ ἱπποὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες τὸ ἐκείν κατεστάθησαν ἀνίκανοι εἰς μάχην.

Τέλος πάντων πρὸς τὸ Ἑσκι Σταμπὺλ ὁ στρατηγὸς Ρουδίγερ προσβλήθεις πορ' ἐνὸς πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ Τουρκικοῦ σώματος, τὸ ἀπέκρουσε καὶ τὸ ἐπεξένησε μεγάλῃ ζημίαν. Μετὰ τὰς μάχας ταύτας ὁ ἀρχιστράτηγος κόμης Βιτγενστέην ἔκρινεν ἀναγκαῖον ἐν κίνημα συγκεντρώσεως, καὶ διώρισε τὸν στρατηγὸν Ρουδίγερ νὰ παραιτήσῃ τὴν θέσιν τοῦ Ἑσκι Σταμπὺλ, διὰ νὰ τὸν πλησιάσῃ εἰς τὰ δύο σώματα τὰ πολιορκοῦντα τὴν Σούμλαν. Ὁ ἐχθρὸς δὲν ἤγγισεν νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ στρατηγοῦ Ρουδίγερ καὶ τὴν 16 ἔβαλεν εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν νέα τινὰ στρατεύματα μετακιμίσας καὶ ζωστρεφίας διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Τσαϊ Καδάκ.

Κατὰ τὴν 17 τὰ πάντα ἦσαν ἐν ἡσυχίᾳ.

Πράξεις κατέναντι τῆς Βάρνας.

Μετὰ τὴν μάχην τῆς 9, καθ' ἣν ὁ πρίγκιψ Μενζικόφ ἐπληγώθη κακῇ τύχῃ, αἱ ἐργασίαι τῆς πολιορκίας ἐξηκολούθησαν μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς δραστηριότητος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀντιστρατήγου τοῦ Πιρόφσκη τοῦ ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μ. Αὐτοκράτορος.

Κατὰ τὴν 11, 12, 13 καὶ 14 ἡμέραν, μ' ὅλον ὅπου πολιορκούμενοι ἐπυρεδόλουν ζωηρότατα, ἡ ταφροποιία ἐπεχώρησεν ἕως 80 ὀργυίας πλησίον τοῦ τεύχους τοῦ φρουρίου, καὶ νέον κανονοστάσιον ἐκ πέντε ὀλμων ἐστήθη κατωπλίσθη. Τὸ ἔργον τοῦτο ἔκαμε τοιοῦτον ἀποτέλεσμα καὶ ἐξέπληξε ταινοντοτρόπως τὴν φρουράν, ὥστε τὴν νύκτι τῆς 14, ὅταν τὸ νέον κανονοστάσιον ἤρchiσε νὰ πυροβολῇ τὸ 13^{ον} καὶ 14^{ον} σύνταγμα τῶν εὐζώνων κατὰ τὴν πύλιν, πάρωσι διὰ τῆς λογχεύσεως τὰς ἀντιταφρεύσεις τοῦ ἐχθροῦ. Ὑπὲρ τούτων ἑκατὸν Τούρκοι ἔμειναν φονευμένοι εἰς τὰ τάφρους των. Τὴν 15 καὶ 16 δὲν συνέδησαν τίποτε ἀξιοσημεῖωτα. Αἱ εἰς ταφροποιίαν ἐργασίαι ἐξηκολούθησαν καὶ ἐισχυροποιήσαμεν ὅλα τὰ μέρη των στίχων μας, τὰ ὁποῖα ἐχρειάζοντο ὑπεράσπισιν.

Τὴν 17 ἔφθασεν ὁ ὑπασπιστὴς στρατηγὸς κόμης Βιροντσόφ, διωρισμένος παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος ἀρχηγὸς τῆς πολιορκίας ἀντὶ τοῦ πρίγκιπος Μενζικόφ.

Τὴν νύκτα τῆς 19 ὁ ἐχθρὸς ἔκαμε μίαν ἐξοδὸν ἐναντὶ ἐνὸς χαρακώματος ὑπερασπιζομένου τὰ δεξιὰ τῶν στίχων μας. Ἀπεκρούσθη δὲ μὲ ζημίαν του ὑπὸ δύο ταγμάτων τοῦ Βελλιγκτωνίου συντάγματος. Ἀλλ' ὅταν, διερχόμενος τὰς κατασκευὰς ὁ κόμης Βιροντσόφ, ἔφθασεν εἰς τὸ χωρίον

[*] Vagenbourg. Εἶδος γενικοῦ περιχαράκωματος περιέχον τὰς ζωστρεφίας καὶ παντοειδῆ ἐφόδια, καὶ σχηματίζοντο χωριστὸν τι στρατόπεδον, ὅπου εὐρίσκονται οἱ φρουρισταὶ τεχνίται, καὶ ὅλοι καθόλου οἱ μὴ πολιορκισταὶ συνακολουθοῦν τὸ στρατεῦμα. Τὸ στρατόπεδον τοῦτο περικυκλόνεται ἀπὸ ἀπὸ ὁριζήσαντος τοιοῦτο τῆς πρὸς ἄλλας, ὥστε ἀποκαθιστῶνται τείχη, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον δύναται οἱ πολιορκιστὰς νὰ ὑπερασπίσωνται. Τὸ Vagenbourg εἶναι ἐφεύρεσις τῶν Γερμανῶν, τὸ ὁποῖον σὺν ὅθως μετεχειρίσθησαν εἰς τοὺς κατὰ τῶν Τούρκων πολέμους.

μα εκείνος, ἔγεινε νέα ἔξοδος καὶ μὲ δυνάμεις μεγαλητέρας, οἷς ὅμως πλειότεραν ἔκδασιν. Οἱ Τούρκοι ἔχασαν πολλοὺς ἠνθακάσθησαν νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν, προτοῦ μάλιστα ἀφαισῶσιν οἱ πρὸς βοήθειάν μας. Ἐν τούτοις μία μεῖζα ἐπιτυχὴ ἀφελήθη ἀπὸ τοὺς μετατοπιστοὺς καὶ κατέλαβε αὐτὴν τινὰ Δέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ μας.

Ἐῖχεν ἀναπετάσει εἰς αὐτὸ τὸ μέρος πέντε σημαίας, τὰς αἵτινες ἐν τάγμα τοῦ συντάγματος τοῦ Μεϊλεῦ, διοικούμενον τὸν γενναῖον καπετάνιον Πουῦβλοφ ἐπεχειρίσει ν' ἀφαιρῇ, ὅταν ὁ κόμης Βόροντσφ ἐξήτησεν ἐβελοντὰς δι' αὐτὴν τοὺς φρούς. Ἐπελθούσης τῆς νυκτός, αὐτὸ ἐπροχώρησε μὲν ἀπὸ τῆς σιωπῆς, χωρὶς νὰ καύσωσιν οὔτε μίαν ἀγζώτην. Ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ἐξ ἀπροόπτου εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἐκυρίευσεν τὰς πέντε σημαίας καὶ κατελόγγχευσε μέγα μέρος τοῦ στρατεύματος, τοιοῦτον ὑπερασπίζετο τὴν Δέσιν.

Ὁ Αυτοκράτωρ ἐχάρισε τὸν σταυρὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τὸν καπετάν Πουῦβλοφ, ὅστις ἠξιώθη αὐτὸν τόσον ἐντιμῶς.

Τὴν 18 ὁ ναύαρχος Γρηγόριος μαθὼν ὅτι οἱ Τούρκοι εἶχον καταλάβει ναύσταθμον εἰς Νεάδα, πέραν τοῦ Βουργάς, καὶ εἶχον ἐπὶ τὴν ἐκείνην εἰς αὐτὸν πλῆθος παντοειδῶν ἐφοδίων, ἀπεκρίθη εἰς τὸν ναύσταθμον δύο φρεγάτας, μίαν σαλευῖπαν καὶ ἓν κώπλερον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ καπετάν Κρίτοκη, διὰ νὰ παύσῃ τὸν τὸν κυριεύσῃ καὶ νὰ ἀφανίσῃ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἐβράδευσε δὲ τελεία ἐπιτυχία τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἀξιωματικοῦ τούτου. Μ' ὅλην τὴν ὁρμητικὴν ἀντίστασιν, ἐκυρίευσεν ὅλα τὰ Τουρκικὰ κατενόησεν, τὰ κατηδάφισεν, ἐπὶ τῇ δώδεκα μεγάλῃ καννιᾷ, ἐκάρφωσεν ὅλα τὰ ἄλλα, ἢ ἐσύτρεψε τὰ ὀχήματά των, ἀνέστρεψε τέλος τῶν ναύσταθμον μὲ ὅλην τὴν πυρίτιδα καὶ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα ἐφοδία.

Τὸ ἀνδραγάθημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον δίδει νέαν λαμπρότητα εἰς τὸ ναυτικὸν τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἐξετελέσθη εἰς τὸ βραχὺ διάστημα δέκα ὡρῶν, καὶ δὲν ἐπροξένησε ἐμμίαν ζημίαν ἐκτὸς ἐνὸς ναύτου φινευθέντος καὶ πέντε πληγθέντων.

Τὴν 21 μετὰ μεσημέριαν, καθὼς ἤδη ἀνηγγείλαμεν, ὁ Αυτοκράτωρ ἀνεχώρησεν ἐξ Ὀδησσοῦ ἐπὶ τῆς φρεγάτας Φλώρης. Ὑπάγει δὲ ἡ Α. Μ. εἰς Βάρναν, ὅπου θέλει ἀπαντηθῇ ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς φρουρᾶς τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Τ. Μεγάλου Δουκὸς Μιχαήλ.

(Ἐφ. Ὀδησσοῦ.)

Ἐκ Σεμλίνου [τῆς Οὐγγαρίας], 21 Αὐγούστου.

Αἱ ἐκ Βόσνας εἰδήσεις εἶναι πάντοτε περὶ ταραχῶν. Οἱ ἀποστάται τοῦ Σαράγιουδου ἠνάγκασαν τοὺς κατοικοὺς τῶν ἄλλων πόλεων τῆς ἐπαρχίας νὰ ἐνωθῶσι μετ' αὐτῶν, καὶ νὰ ἀφελθῶσιν ἀπὸ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἡ Πόρτα εὐρίσκεται ἐκτεταταμένη εἰς τρομερὸν πόλεμον πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, ἀποσεισῶσι τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν. Τοὺς ἔκαμναν δὲ συγχρόνως νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι οἱ γείτονές των Σέρβοι ἦσαν κατὰ τὸ σύμφωνον μετ' αὐτῶν. Ἄν καὶ οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἔχουν κατὰ τι συμφέροντα διάφορα ἢ οἱ Βοσνῆες, δὲν ἤτο τιθαιῶς πολὺ δύσκολον νὰ τοὺς ἐπὶ ναστήσωσι καὶ αὐτοὺς κατὰ τῆς Πόρτας· ἀλλ' ἡ βραδύτης πάλιν τῶν ἐργασιῶν τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων, ἢ ὑπὸ πολυαγίστων Τουρκικῶν φρουρῶν κατάτχεσις τῶν τῆς Σερβίας φρουρῶν, καὶ ὁ φόβος μήποτε ἐγκαταλειφθῶσιν ἰσως εἰς τὴν ἐκδικησὶν τῶν παλαιῶν αὐτῶν κυρίων, εἶναι ἱκαναὶ αἰτίαι νὰ κρατήσωσι τοὺς Σέρβους,

ἕως οὗ ἐντελῶς βεβαιώσῃ περὶ τῆς γενικῆς συμπεράξεως τῶν γειτόνων των.

Οἱ ἀποστάται τοῦ Σαράγιουδου ἐκλεξαν ἀντὶ τοῦ ἐξωσθέντος Βεζύρη τὸν Ἀμπουραμάν πασαν, ἀρχηγὸν ἐπιτήδειον ἐκπληροῦντα δραστηρίως τὰ καθήκοντά του. Κατὰ τὴν μετὰ τῶν ἀποστατῶν γενομένην συμφωνίαν ὁ Ἀμπουραμάν εἶχε λάβει τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Τράβνικον, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ σταθῇ εἰς ἐκεῖνο τὸ φρούριον, καὶ ἀνεχώρησε παρά τινι τῶν παλαιῶν του συντρόφων, ὅστις διοικεῖ τὸ φρούριον Γενόζλαν. Ὁ παρὰ τῶν Βοσνῶν νεωστὶ ἐκλεχθεὶς ἀρχηγὸς ὑπεχρέωτε τοὺς πρωτίστους ἀρχηγούς τῆς ἀποστάσεως νὰ ἀπολύσωσι τοὺς πλειότερους των στρατιώτας, ἀλλὰ νὰ τοὺς ὁργανίσωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν οὕτως, ὥστε νὰ δύνανται ταχέως καὶ εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν, νὰ συγκεντρώουν ὅλας τὰς δυνάμεις. Ζητεῖ προσέτι δι' ἄλλων μέσων νὰ στερεώσῃ τὴν ἀποστασίαν τῆς Βόσνας, καὶ πρὸ πάντων νὰ ἀνοδάσῃ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἡ Πόρτα δύναται νὰ ἐνεργήσῃ μὲ κάποιαν δραστηριότητα καὶ νὰ στείλῃ ἐκεῖ στρατεύματα. Ὅθεν ἔστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ταχυδρόμον, ὅστις μέλλει νὰ δώσῃ εἰς τὸν Σουλτάνον διασαφίσαις περὶ τῶν γεγενημένων καὶ νὰ ζητήσῃ ἀμνηστίαν. Εἶναι δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπιφορτισμένος καὶ περὶ τοῦ ἐγγράφου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Βεζύρης Ἀμπουραμάν ὁμολογεῖ μόνος του, ὅτι μετὰ τὴν διάπραξιν τῆς πρὸς τοὺς ἀποστάτας συνθήκης εἶχεν ἐπιβάλλει παντὸς εἶδους εἰσπραξεις εἰς τοὺς Βοσνῆας ἐπὶ τῇ διοικήσεώς του.

Στατιστικὴ Θεησκευτικὴ τοῦ Κόσμου.

Ἡ Γῆινος σφαῖρα ἔχει κατοίκους	670,000,000.
Ἡ Καθολικὴ Θεησκεία.	120,000,000.
Ἡ Προτεσταντικὴ καὶ δνχογνωμοῦσαι λατρεῖαι	40,000,000.
Ἡ Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξος.	36,000,000.
Ἡ Ἑβραϊκὴ	4,000,000.
Ἡ Μωαμεθανικὴ	70,000,000.
	<u>270,000,000.</u>
Μένουν διὰ τὴν εἰδωλολατρείαν. . . .	400,000,000.
Πρᾶγμα λυπηρὸν! πλὴν λογαριασμὸς χωρὶς ὑπερβολάς.	

Ἰάκωβός τις ἀφιερωθείς εἰς θαθείας ἐρεῖνας περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Εὐρώπης λογαριάζει ὅτι: ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ διαστήματος γῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ζῇ εἰς ἀνθρωπος εἰς τὴν Ἰσλάνδαν— εἰς τὴν Νορβαγίαν ζοῦν 3— εἰς τὴν Σουηκίαν 14— εἰς τὴν Τουρκίαν 36— εἰς τὴν Πολωνίαν 52— εἰς τὴν Ἰσπανίαν 63— εἰς τὴν Ἰσλάνδαν 99— εἰς τὴν Ἑλβετίαν 114— εἰς τὴν Γερμανίαν 127— εἰς τὴν Ἀγγλίαν 152— εἰς τὴν Γαλλίαν 153— εἰς τὴν Ἰταλίαν 172— εἰς τὴν Νεάπολιν 192— εἰς τὴν Ὀλλάνδαν 224— εἰς τὴν Μάλταν 1103.

Αὐτὸς ὁ Ἰάκωβος εὕρισκε ὅτι μετὰ τὴν γερμανικὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης ἕως σήμερον, οἱ κάτοικοι τούτου τοῦ μέρους τῆς γῆς ἠυξήθησαν ἀπὸ 28 ἕως 29 ἑκατομμύρια.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

[Διάλογος στιχουργηθείς ὑπὸ

Κ. Κοκκινάκη.]

Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα,

Ἑλλάς, Ἀθηνᾶ, Χορὸς Γάλλων.

- Ἑλλάς. Παλλάς! ἄφες Μάκχων τὰς εὐραϊκὰς ἑδρας·
Κατάβα εἰς τὴν γῆν μου· ἄκουσ' Ἑλλάδος ἔπος.
- Ἀθηνᾶ. Ἡοῖα φωνὴ βροτεῖα πλῆττει τὰς ἀκοάς μου,
Διὰ τοῦ σιλασφόρου ἀντηχοῦσα αἰθέρος;
Ξένος δὲν εἶναι τοῦτος ὁ μετέωρος φθόγος;
Ἐξ ἄκρου Ταυγέτου ἤχει· ἐκεῖ ἄς δράμω.
- Ἑλλάς. Χαῖρε, Μάκχιρα, χαῖρε πάνσφι Διὸς κόρη!
Πάντοτε ἦσεν φίλη πιστὴ τῶν δυστυχούντων.
Πολλάκις ἠγωνίσθης ὑπὲρ ἐμοῦ τὸ πάλαι·
Τώρα σοῦ ζητῶ μόνον ἀπλὴν παραμυθίαν.
- Ἀθηνᾶ. Ἀντίχαιρε, φιλότατη μήτηρ ἀνδρῶν ἡρώων!
Φεῦ! πόσον ἠλλοιώθης! πόσον αἰκρά ἡ ἔψις!
Τέ σκυθρωπάζον βλέμμα! τί πένθιμον τὸ σχῆμα!
Πόθεν ἡ τόση λύπη; — Ὀμίλῃς, Ἑλλάς μου!
- Ἑλλάς. Ἄ! μῦθος ἡ ζωή μου πλησιάζει νὰ γένη·
Ζόφος μοῦ εἶν' ἡ λάμψις τοῦ πυριδρόμου ἄστρου.
Ἄ! τίς θνητὸς ᾗσθάνθη ποτὲ χαρὰν βροτεῖαν,
Χωρὶς τῆς βασιλείας θείας ἐλευθερίας;
- Ἀθηνᾶ. Ἑλλάς! ἄς παύσῃ πλέον τὸ θαλερόν σου δάκρυ. —
Βαβαί! πόσον σκληρύνει καὶ αὐτὰς τῶν ἡρώων
Ψυχὰς τὰς ἀτρομήτους ὁ πανδαμάτωρ χρόνος! —
Ἑλλάς! ἡ φαντασία μὴ σε πλανᾷ με φόβος.
Ἰδὲ πῶς ἀνατέλλει εἰς τὸν ὀρίζοντά σου
Ὁ ἥλιος φωτίζων τὸ πᾶν με νέαν λάμψιν!
Χρυσαστέφανον ἔχει τὸν κύκλον μετὰ τὴν Δόξαν,
Σεμνύνεται δ' ἡ Δόξα ἔς τὸ νέον στάδιόν σου.
- Ἑλλάς. Ἦ τί τοῦ φωτός τὰς πύλας εἰς καρδίαν ἀνοίγεις,
Πολλάκις πλανηθεῖσαν ὑπ' ἐλπίδων ματαιῶν;
Ἄκουσον τὰ δεινὰ μου· μὴ με καταδικάζῃς,
Ἐάν πιστὴ ὡς τώρα ἔς τὴν δυσπιστίαν μένω. —
Αὐλωμένην αἰῶνας με σιδηρᾶς ἀλύσεις
Ἡ Τύχη, ὡς ἐξέυρείς, με εἶχε τὴν ἀθλίαν.
Τῶν ὀρφανῶν μου τέκνων ἐσχάτην τυραννίαν
Μὴ βαρτίζουσα πλέον νὰ βλέπω τόσους χρόνους,
Ἐσπασα τὰ δεσμά μου, ἔθραυσα τοὺς τυράννους,
Καὶ τῆς ἐλευθερίας ὤψωσα τὴν σημαίαν.
Κατ' ἀρχὰς εἶχα εὖνουν τὸν βροτοκτόνον Ἄρην·
Στυγερὴ τέλος ἔρις, ὡς ἔρινος ἀγρία,
Ῥηχθεῖσα εἰς τὸ μέσον τῶν τέκνων μου καὶ φίλων,
Καὶ τὴν δάφνην τῆς Νίκης ζητεῖ νὰ μοῦ ἀρπάσῃ,
Καὶ πανταχοῦ νὰ σπείρῃ Φόνον καὶ Ἀνδροκτασίαν.
Ἦ εἰς θλίβεράν τοιαύτην, θεᾷ, με ἐλέπεις στάσιν,
Καὶ θέλεις νὰ μ' εὐφραίνῃ τοῦτος ὁ κόσμος πλέον;
Εἰς μόνης τῆς Εὐρώπης, τῆς φίλης ἀδελφῆς μου,
Τοὺς λαμπροὺς ἠγεμόνας καὶ λαοὺς φιλανθρώπους
Ὅλας μοῦ τὰς ἐλπίδας ἔχω τῆς σωτηρίας,
Εἰς τῶν θεῶν τὴν γνώμην πρῶτον στηριζομένης.
- Ἀθηνᾶ. Θάσσει, Ἑλλάς φιλότατη! παῦσον πλέον τοὺς θρήνην·
Ἄκουσον ἀγγελίαν εὐφρόσυνον, καὶ τέρπου.
Ἡ λυπηρὰ φωνή σου ἐκίνησεν εἰς οἶκτον
Τὸν παντάνακτα Δία καὶ ὅλους τοὺς Ἀθανάτους.
Συμβούλιον ἀμέσως πάντες διωρίσθη,
Κ' ἐθέσπισαν συμφώνως τὴν ἐλευθέρωσίν σου.
Ἑρμῆν δ', ἄγγελον θεῖον, πρὸς τρεῖς κραταιοτάτους
Βασιλεῖς τῆς γῆς πέμπουν μετὰ τὸ θέσπισμα τοῦτο. —
Πλὴν, ὦ Ἑλλάς! τί βλέπω; — Μήπως, θεοί, πλανῶμαι;
Δὲν εἶν' ἐκεῖνος στόλος λευκοχρόου σημαίας;
Δὲν ἀκούεις ὀργάνων μουσικῶν ἀρμονίας,
Καὶ τυμπανώδεις κτύπους, καὶ χαλκιστόμων βρόμους;
Δὲν βλέπεις χιλιάδας ἀνδρῶν παικνιζόντων,
Στρατοπεδευομένων εἰς τὴν Πέλοπος νῆσον;
- Ἑλλάς. Ὡ τερπνῶν μηνυμάτων ἀγγελε σεβασμία!
Ἄλλ' εἰπέ με, ἦ τί ἄνδρες εἶναι εἰ ξένοι τοῦτοι;
- Ἀθηνᾶ. Εἶναι παῖδες τῶν Φράγκων, ἔθνους ἀρχαιοτάτου,
Τῶν πρώτων τῆς Γαλλίας πολιτῶν τῆς ἐνδόξου.
Ἀρχὴν ἀγωνισθέντες ὑπὲρ ἐλευθερίας,

Ἀρχθεν κ' εἰς τὸ ἔθνος ταυτόσκιον ἀφῆκον
Ὄνομα μετὰ τὸ χρῆμα τὸ τῆς ἐλευθερίας,
Παλλάδιον ὡς τώρα αὐτὴν διατηροῦντες.
Ἡ ἱστορία τούτων τῶν μεγαθύμων Γάλλων,
Βασιλέων καὶ ἄλλων ἀνδρῶν μεγάλων γέμει.
Πλῆθος λαμπρῶν ἡρώων, πλῆθος σοφῶν παντοίων,
Περιδεδότων εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ τέχνην,
Λυζάντων πρὸ αἰώνων τῆς Γαλλίας τὴν δόξαν.
Ὅσα λαμπρὰ, μέγιστα γεννᾷ θνητῶν ὁ βίος,
Ἡ ἱστορία τούτων ἀπ' ἀρχῆς διηγεῖται.
Δυσκόλως ἄλλο ἔθνος δύναται ν' ἀντιτάξῃ
Ἄνδρας ἐνδοξότερους, ἐνδοξότερα ἔργα.
Ἦ βλέπεις ἐκεῖ τὰ στίφη τῶν μιαιφῶν Ἀράβων,
Τῶν διασπαρᾶντων τὰ σπλάγγνα σου ὡς Τίγρεις;
Ἐκτρώματα πατέρων εἶναι ὁμοιομόρφων,
Ἐκείνων τῶν Ἀράβων τῶν ἐκ τῆς Ἰσθρίας
Πολλάκις εἰς Γαλλίαν ἐμβαλλόντων με λύσαν,
Διὰ ν' ἀνδραποδίσουν τοὺς ἐλευθέρους ἀνδρας.
Τοὺς βλέπεις τώρα πάλιν; Τὴν πρῶτην ἐπλημένην
Καὶ ἀγρίαν ὄφρυν τῶν ἐντρομοὶ ταπεινούντας;
Φεύγουσι πρὸς τὴν ὄψιν τῆς Γαλλικῆς σημαίας.
Οἱ εὐγενεῖς δὲ Γάλλοι ἔρχονται προπαραβιέντες,
Διὰ νὰ σ' ἀπαλλάξουν τέλος ἀπὸ τυράννους.

Ἑλλάς. Στηρίζόν με, θεᾷ μου! σπείδον, συνόδευσόν με,
Τοὺς γυναικίους μου τούτους νὰ ἀσπασθῶ σωτήρας.

(Πρὸς τοὺς Γάλλους.)

Γάλλοι, εὐγενεῖς παῖδες τῆς χρηστῆς ἀδελφῆς μου·
Ῥιφθῆτε φιλοστόργως εἰς φιλικὰς ἀγκάλας.
Τὸ φίλημά μου μόνον ἐκ καθαρῶν χειλέων
Μὲ δάκρυ σὰς προσφέρω χαρὰς καὶ εὐγνωμοσύνης.
Γενναῖοι εὐεργεταὶ τιμωτέρον ἄλλον
Μισθὸν δὲν ἀπαιτοῦσι πλὴν τῆς εὐγνωμοσύνης.
Δὲν ἔχω ἡ ἀθλία παρὰ τὰ σπλάγγνα μου,
Καὶ τῶν ἀρχαίων γόνων τοὺς εὐρυχώρους τάφους,
Συντείνοντάς τὸ πάλαι εἰς ταφὴν τεθνεώτων,
Νῦν δὲ εἰς ἀτυλίαν τῶν ὀρφανῶν μου ζώντων.
ἔχω βουνὰ καὶ ὄρη παντὸς δεινροκομήνια,
Λειμῶνας, πεδιάδας, ὅλα ἐρημωμένα·
Τὸ πάλαι ἀειφύλλους, ἀειθαλεῖς κοιλάδας,
Δόφους, δρυμνοὺς καὶ δάση, καὶ θελεροὺς αὐλῶνας,
Τὰ πάντα πανταχοῦ νῦν ἀπονεκρωμένα,
Δείχνουν θρηνηλοῦντα τὴν ἀπογύμνωσίν των.
Θεοβλαβῶν Τυράννων ἀποθηριωμένων
Ἡνώλεθρος δρεπάνη τὰ φθεῖρει πρὸ αἰώνων.
Τῶν Τευροκομῶν τούτων τὸ ξίφος μυριάδας
Τέκνων μου κατασφάττει εἰς τέσσαρας αἰῶνας.
Ἡ τάλακά των μήτηρ ψυχοραγίης, κλινήρης
Θάνατον ἐπεθύμουν, ἄστυλον τῶν ἀθλίων.
“Ἦ Θάνατε, τὸν εἶπα, φίλε κακοδαιμόνων,
Φίλῃσ' ἐρημίτα, εὐκταῖον κακῶν τέλος!
Χαῖρε, ὅπου ἂν ᾗσαι, ἐν ἄδῃ, ἐν αἰθέρι!
Δός με νὰ πῶ πλέον τὰ νάματα τῆς λήθης.”
“Παῦσον, με εἶπε, παῦσον· Ἑλλάς, μήτηρ ἡρώων!
Ἐγὼ τοὺς ἀθανάτους ποτὲ δὲν πλησιάζω.”
Ἄφαντος τότε ἔγινε ὁ βασιλεὺς τοῦ σκότους,
Καὶ οἱ θεοὶ μοῦ πέμπουν τρεῖς βασιλεῖς σωτήρας.
Χαίρετε πάλιν, φίλοι, πρόδρομοι σωτηρίας!
Δεχθῆτε τοὺς ἐκ μέσης τῆς ψυχῆς ἀσπασμούς μου.

Χορὸς Γάλλων.

Ἦ Ἑλλάς σεβασμία! ἔκουσα τὰ δεινὰ σου.
Σέβομαι σου τὸ πάθος· ἰδὲ τὰ δάκρυά μου.
Τῆς φίλης ἀδελφῆς σου· καὶ ἐλευθέρως μητρός μου
Προσφέρω σοι προσήσεις καὶ ἀγάπης σημαία.
Ἰδὲ τὰς φάλαγγάς μου· δὲν στρέφουν εἰς Γαλλίαν,
Πρὶν θραύσουν τῶν τυράννων τὴν ἀσπίδα σπᾶσθαι.
Δὲν στρέφουν εἰς Γαλλίαν, πρὶν ἀπαλλάξαι δὲν σπᾶσθαι
Στὰ τείχη καὶ ἀσπίδας τῆς ἐλευθερίας.